Garralda publica la novel·la ‘El síndrome de Garibaldi'

El pediatre i poeta argentí, resident a Cassà, debuta com a novel·lista amb un viatge d'anada i tornada de Figueres a Buenos Aires
Aquest llibre divertit i delirant es presentarà dijous a Context

Jorge Garralda (Buenos Aires, 1947), un metge pediatre amb prou consciència social per haver-se d'exiliar amb urgència de la cruenta dictadura de Videla, va arribar el 1977 a Catalunya amb la dona i la filla, de pocs mesos, i el 1981 es van establir a Cassà de la Selva, on molts veïns l'han conegut com a pediatre dels seus fills, però també com un home inquiet amb motivacions diverses, entre les quals, i sobretot, la poesia.

Ara Garralda debuta com a novel·lista amb El síndrome de Garibaldi, publicada per l'editorial valenciana Neopàtria [http://neopatria.es/] en la col·lecció Manuzio, que es presentarà dijous vinent a la llibreria cafè Context de Girona (20 h). La presentació anirà a càrrec de la filla de l'autor, Nadine Garralda, que ha compartit amb ell formacions poeticomusicals com ara els ja extints Dinosaurios i, actualment, Quatre del Llop, en què els altres dos són Mariona Fàbregas i Carlos Jorge. El 26 de setembre portaran a Context el recital Ecuaciones para un almanaque.

Garralda diu que El síndrome de Garibaldi és “un viatge d'anada i tornada de Figueres a Buenos Aires que tracta diversos temes com ara l'amistat, els records, l'amor, la dictadura, el terrorisme d'estat de la Triple A i l'exili, però la novel·la també té molt d'humor i és força delirant”. És justament per això, per la connexió daliniana i surrealista, que Garralda va triar Figueres com la ciutat on el seu àlter ego reconegut, Carlos Peña, argentí exiliat nét de figuerencs, viu i té un restaurant, La República de Maldonado, amb la seva parella catalana. La trama es desenvolupa en dos espais i en dos moments separats per 27 anys: a la Figueres del 2003 –l'època en què va ser escrita la novel·la– i, a través d'un flashback propiciat per la visita d'El Vasco –un antic amic del barri del Bajo Flores–, a la Buenos Aires del 1976, just abans del cop d'estat que va tenir lloc el març d'aquell any. El Vasco li explica quin ha estat el destí de tots els amics de la colla que es trobaven al Maldonado, el bar de l'uruguaià Don Irineo. Entre ells, destaca el Pato Garibaldi, l'altre protagonista de la novel·la, que, després de llegir un article sobre el comportament sexual de la mosca del vinagre –un article real, constata Garralda, com també ho és un altre d'El Punt reproduït en el llibre–, va decidir beure vinagre per tenir èxit amb les dones. Aquesta és una història boja i surrealista –“Com també ho és Buenos Aires”, diu l'autor– que reforça la seva singularitat amb una estructura no menys desconcertant, marcada pel santoral dels primers dies de gener: la vida del sant del dia, per exemple santa Genoveva (3 de gener), introdueix el capítol corresponent i, en certa manera, interactua amb la trama.

Jorge Garralda, que ja és autor d'alguns contes –també ha escrit aforismes o brevedades, així com prosa poètica–, ha publicat aquesta novel·la, escrita fa més d'una dècada, gairebé per casualitat. “Mai no m'he preocupat per publicar res ni he tingut un criteri professional per viure de l'escriptura”, diu ell, més focalitzat en altres projectes com ara els recitals De poetes, de Girona, centrats en l'obra d'autors de les comarques gironines i “alguns convidats de fora com ara Neruda, Vallejo i Borges”.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 07-09-2015 Pàgina 15

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/892034-garralda-publica-la-novelmla-lel-sindrome-de-garibaldi.html